

Sygn. akt IV CZ 4/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)
SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)
SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa D. O. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko A. W.-J. i P. J.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 marca 2014 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 30 grudnia 2011 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011 r. uzupełnił wyrok tego Sądu przez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.

Postanowienie to doręczono stronie powodowej w dniu 13 stycznia 2012 r., która w dniu 20 stycznia 2012 r. skierowała zażalenie na to postanowienie do Sądu Apelacyjnego za pośrednictwem Sądu Okręgowego, a więc z zachowaniem wymaganego terminu.

Sąd Okręgowy przekazał to zażalenie do rozpoznania Sądowi Najwyższemu jako sądowi właściwemu, który postanowieniem z dnia 20 września 2012 r. (IV CZ 99/12) przedstawił do rozstrzygnięcia składowi powiększonemu Sądowi Najwyższego zagadnienie prawne sformułowane w sentencji tego postanowienia.

W dniu 15 maja 2013 r. Sąd Najwyższy podjął uchwałę w składzie siedmiu sędziów (III CZP 91/12), w której stwierdził, że sąd niewłaściwy, do którego skierowano zażalenie, przekazuje je do rozpoznania sądowi właściwemu (OSNC 2013 r., Nr 10, poz. 112).

W zażaleniu strona powodowa kwestionuje zaskarżone postanowienie, twierdząc, że wniosek o uzupełnienie wyroku przez zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego był bezskuteczny, ponieważ został zgłoszony dopiero w piśmie procesowym z uchybieniem terminu wniesienia odpowiedzi na apelację, co skutkowało naruszeniem art. 372 k.p.c. oraz art. 167 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W judykaturze wyrażono pogląd, że przewidziany w art. 372 k.p.c. termin wniesienia odpowiedzi na apelację jest terminem instrukcyjnym, a niewniesienie jej w terminie nie wywiera negatywnych skutków procesowych, ponieważ wszystkie zarzuty strona może podnieść na rozprawie apelacyjnej. Niezachowanie więc tego instrukcyjnego terminu powoduje jedynie to, że pismo strony staje się pismem procesowym, a nie odpowiedzią na apelację (postanowienie SN z dnia 10 listopada 2010 r., II CZ 113/10, niepubl.). Nie pozbawia to jednak skuteczności zgłoszenia

w taki sposób wniosku o uzupełnienie wyroku przez orzeczenie o kosztach za instancję odwoławczą.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 lutego 2012 r. III CZP 1/12 (OSNC 2012/10/114) stwierdził, że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na apelację wniesioną po upływie terminu określonego w art. 372 k.p.c. jest skuteczny. Stanowisko to zostało następnie zaakceptowane w kolejnych judykatach (v. postanowienia SN z dnia: 5 grudnia 2012 r., I CZ 126/12, niepubl.; 27 marca 2013 r. V CZ 97/12, niepubl.).

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela ten pogląd, a także zawartą w uzasadnieniu powołanej uchwały Sądu Najwyższego argumentację przytoczoną na obronę tego poglądu.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 394¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.